

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Boico și Nadejda Toma,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2020, în cauza penală, în privința lui

*Nicolaev Iuri XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 15.08.2016 – 24.12.2019;

Instanța de apel: 19.05.2020 – 25.06.2020;

Instanța de recurs: 21.09.2020 – 01.03.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 decembrie 2019, Nicolaev Iuri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f), 190 alin (1) Cod penal, fiind condamnat conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală:

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal– la 4 ani închisoare;

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal – la 5 luni închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Nicolaev Iuri i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 4 ani și 2 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, a fost cumulată parțial pedeapsa de 4 ani și 2 luni închisoare la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25.10.2018, stabilindu-i-se definitiv lui Nicolaev Iuri pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita

activități legate de gestionarea și circulația mijloacelor financiare, pe un termen de 3 ani.

La fel, s-a dispus încasarea din contul inculpatului Nicolaev Iuri în contul părții vătămate Loghinova Evdochia prejudiciul material în valoare de 5490 lei, precum și încasarea din contul inculpatului Nicolaev Iuri în contul părții vătămate Copiimulți Maria prejudiciul material în valoare de 19285 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 12.11.2015 aproximativ la orele 23:30, Nicolaev Iuri, aflându-se în apartamentul nr. 321 din blocul locativ nr. 11, bl. Moscovei mun. Chișinău, în mod deschis a sustras de la cet. Copiimulți Maria o pereche de cercei din aur de 4 gr., un lăncișor cu cruciuliță din aur de 12 gr., o brățară din aur de 4 gr., un inel din aur de 4 gr., mijloace bănești în valoare de 200 euro, care conform ratei oficiale BNM constituie 3985 lei, pricinuindu-i cet. Copiimulți Maria o daună materială considerabilă în valoare totală de 19000 lei.

Tot Nicolaev Iuri, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în luna ianuarie 2018, în vederea identificării unei potențiale victime a escrocheriei, a plasat în ziarul „Makler”, rubrica „anunțuri matrimoniale” un anunț cu conținutul: „Bărbat 56 ani, fără vicii, holtei, dorește să facă cunoștință cu o doamnă cu înfățișare plăcută, cu vârsta de 54-55 ani, cu intenții serioase, tel. XXXXX”.

La 06 ianuarie 2018, Loghinova Evdochia, având intenția de a face cunoștință cu un bărbat, fără a avea careva suspiciuni privind intențiile reale ale persoanei ce a plasat anunțul sus menționat, la numărul de telefon mobil XXXXX, indicat în anunț, l-a apelat telefonic pe Nicolaev Iuri, cu care, în decurs de o săptămână a purtat discuții telefonice, și în cadrul cărora, Nicolaev Iurii și-a manifestat interesul față de ea, cu intenția de a se cunoaște în de mai aproape, ca mai apoi, la 14 ianuarie 2018, cei doi să se întâlnească în or. Chișinău. Astfel în cadrul acestei întâlniri, Nicolaev Iuri, pentru a obține încrederea victimei, i-a făcut un șir de complimente de genul că este o doamnă frumoasă și că are intenții serioase de a menține în continuare relații cu aceasta, iar sub pretextul achitării chiriei unui apartament în or. Chișinău, cât și achitării altor cheltuieli legate de întâlnirea celor doi, Nicolaev a solicitat de la Loghinova Evdochia bani. Loghinova Evdochia, fără a avea careva suspiciuni privind intențiile reale ale acestuia, i-a transmis lui Nicolaev Iuri bani în sumă de 700 lei și 90 euro, echivalent conform cursului oficial de schimb valutar al BNM cu suma de 1843 lei. De asemenea, în cadrul aceleiași întâlniri, sub pretextul că mîine, 15 ianuarie 2018 este ziua lui de naștere, deși, de fapt, ziua de naștere a lui Nicolaev Iuri este 25 martie 1962, i-a

cerut lui Loghinova Eudochia să-i dăruiască un telefon mobil. Loghinova Eudochia, ne având careva suspiciuni privind intențiile reale ale persoanei Nicolaev Iuri, tot în aceeași zi, fiind însoțită de către Nicolaev, a procurat de la compania SRL „Tehno Exclusiv”, în credit, un telefon mobil de model „Samsung J 320H”, nr. IMEI XXXXX, în valoare de 2947 lei, pe care tot atunci i l-a transmis lui Nicolaev Iuri.

În continuare, Nicolaev Iurie, sub pretextul că are niște chestiuni de a le soluționa, cu bunurile obținute de la Loghinova Eudochia a părăsit-o, și după care la apelurile telefonice ale acesteia, nu a mai răspuns și a evitat să se mai întâlnească cu acesata. În asemenea circumstanțe, Nicolaev Iuri, inducând-o în eroare pe Loghinova Eudochia, precum că dorește să mențină relații apropiate cu aceasta, abuzând de încrederea, de sentimentele și intențiile sincere ale acesteia, a dobândit ilicit de la Loghinova Eudochia bunuri în sumă totală de 5490 lei, care pentru ea constituie o daună considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă mai blândă, micșorată suma încasării în beneficiul părții vătămate Loghinova Eudochia și restituirea ei telefonului mobil marca „Samsung J320H”, nr. IMEI XXXXX, păstrat în camera de păstrare a IP Rîșcani.

În motivarea apelului a indicat că, pedeapsa aplicată prin sentința instanței de fond este una nejustificat de aspră și ilegală, dat fiind faptul că nu corespunde rigorilor stabilite la art. 385 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală.

La fel, a menționat că, deși instanța de fond conform art. 85 Cod penal a cumulat parțial pedeapsa de 4 ani 2 luni închisoare la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 25.10.2018, stabilindu-i-se definitiv lui Nicolaev Iuri pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, sentința nu conține motivarea acestei soluții, considerând că în speță pedeapsă definitivă poate fi mai mică.

Apărarea a atenționat asupra faptului că, Nicolaev Iuri a fost reținut la 05.01.2016, iar prin încheierea nr. 14-1/2016 i-a fost aplicat arestul preventiv pe un termen de 30 zile. Ulterior, termenul de arest preventiv i-a fost prelungit prin încheierea nr. 16-18/16 din 04.02.2016 până la 06.03.2016, executat de inculpat integral. Acest termen de reținere și arest preventiv nu a fost computat de instanța de fond, eroare care urmează să fie reparată de către instanța de apel.

Subsecvent, apelantul a indicat că, fiind în stare de arest la etapa urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei în prima instanță, Nicolaev Iuri a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 în condiții inumane, fapt pentru care a solicitat instanței de fond reducerea pedepsei drept recompensă pentru încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, solicitare care neîntemeiat a fost respinsă.

În acest sens, a solicitat constatarea condițiilor precare de detenție ale inculpatului prin prisma rapoartelor Comitetului European pentru prevenirea torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, care efectuează periodic vizite de documentare în centrele de detenție din R. Moldova, întocmesc rapoarte și recomandări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2020, a fost admis apelul avocatului Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 decembrie 2019 privindu-l pe Nicolaev Iuri în partea individualizării pedepsei și acțiunii civile înaintate de partea vătămată Loghinova Evdochia, fiind pronunțată în acest sens o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Nicolaev Iuri, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Nicolaev Iuri, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 al. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Nicolaev Iuri i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 2 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 al. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătorei Centru din 25.10.2018, i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă lui Nicolaev Iuri de 7 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Loghinova Evdochia a fost admisă parțial, s-a dispus încasarea de la Nicolaev Iuri în beneficiul părții vătămate Loghinova Evdochia prejudiciul material în mărime de 90 euro, echivalent în lei moldovenești la momentul executării prezentei decizii și suma de 700 lei.

Corpul delict - telefon mobil de model „Samsung J 320H/DS” cu nr. IMEI XXXXX, IMEI XXXXX, care se află în camera de păstrare a corpurilor delictate a IP Rîșcani mun. Chișinău – s-a dispus de a firestituit părții vătămate Loghinova Evdochia.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit justificat starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Nicolaev Iuri în baza dispozițiilor art. 187 alin. (2) lit. f) și art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, deși inculpatul a recunoscut vina, aceasta este dovedită și prin probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Copii mulți Maria; declarațiile părții vătămate Loghinova Evdochia (*f. d. 26*); declarațiile martorului Nigai Olga, (*f.d. 74*); declarațiile martorului Onofrei Victor (*f. d. 82*); Plîngerea cet. Loghinova Evdochia din 22.05.2018 (*f. d. 16*); Copia contractului de împrumut nr. 111438187, pe 4 file, (*f.d. 17*); Confirmare eliberată de către SRL „Interaces-M”, prin care se confirmă faptul că compania „Tehno Exclusiv” SRL a vîndut cet. Loghinova Evdochia telefonul mobil de model „Samsung J 320H” (*f. d. 69*).

Totodată, instanța de apel a stabilit că, la individualizarea pedepsei instanța de fond eronat a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, cumulând partial pedeapsa de 4 ani 2 luni închisoare la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25.10.2018, stabilindu-i-se definitiv lui Nicolaev Iurie pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionarea și circulația mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani, pe când, urma să aplice corect prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, care stipulează expres că, conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau partial, în baza primei sentințe.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a indicat că, instanța de fond făcând referire atât la prevederile art. 219 Cod de procedură penală, cât și la prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, totodată luând în considerație că părții vătămate Loghinova Evdochia i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 5490 lei, sumă în care se conține și contravaloarea telefonului mobil de model „Samsung J 320H/DS, cu nr. IMEI XXXXX, IMEI XXXXX, în sumă de 2947 lei, urma să restituie telefonul în cauză părții vătămate Loghinova Evdochia dar nicidecum nu să dispună nimicirea acestuia cu încasarea de la inculpat a contravalorii telefonului în sumă de 2 947 lei.

În acest sens, instanța de apel a statuat că urmează a fi admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Loghinova Evdochia, cu încasarea de

la Nicolaev Iuri în beneficiul părții vătămate Loghinova Evdochia a prejudiciului material în mărime de 90 EURO, echivalenți în lei moldovenești la momentul executării prezentei decizii și suma de 700 lei, iar telefonul mobil de model „Samsung J 320H/DS”, urmează a fi restituit părții vătămate Loghinova Evdochia.

Sub alt aspect, cu referire la aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, cerința respectivă este neîntemeiată, or, răspunsul Penitenciarului nr. 13 mun. Chișinău din 02.01.2020 nr. 7/z-2463/19, nu este amplu pentru a determina condițiile de detenție, acesta este în drept să se adreseze ulterior cu o astfel de cerință, prezentând probe incontestabile.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie computat termenul reținerii și arestării din 05.01.2016 până la 06.03.2016, precum și să-i fie redusă pedeapsa în legătură cu condițiile inumane de detenție.

În motivarea celor solicitate, recurentul susține că, la judecarea apelului, instanța de apel nu s-a expus pe marginea tuturor cerințelor și argumentelor formulate, în acest sens evidențiind două aspecte.

În prim plan, menționează că la termenul general de executare a pedepsei nu a fost computat termenul de reținere și arest preventiv, eroare care urma a fi reparată de către instanța de apel, fapt însă care nu a fost realizat.

La fel, susține că instanța de apel nu s-a expus asupra solicitării formulate de către apărare privind reducerea termenului de pedeapsă, în legătură cu faptul deținerii inculpatului în condiții de detenție inumane și degradante.

6. La recursul ordinar declarat de către partea apărării, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul recursului declarat rezultă că, problema dedusă judecății în respectiva cauză vine în raport cu nesoluționarea chestiunii prevăzute la art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, sub aspectul reducerii pedepsei penale aplicate inculpatului, precum și în latura computării arestului preventiv.

În prim plan, cu referire la criticile formulate de către recurent în latura computării arestării preventive, Colegiul penal lărgit stabilește că, eroarea de drept invocată nu și-a găsit confirmarea, de vreme ce instanța de apel întemeiat a soluționat această chestiune, or, solicitarea apărării în sensul vizat a fost admisă, inculpatului Nicolaev Iuri fiindu-i stabilită o pedepasă conform art. 84 alin. (4) Cod de procedură penală, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 25 octombrie 2018, de 7 ani închisoare.

Cu referire la soluționarea chestiunilor prevăzute de art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că alegațiile recurentului în această parte sunt veridice și fac obiectul casării parțiale a deciziei recurate, fiind incident temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Așadar, Colegiul penal lărgit lecturând decizia pronunțată de către instanța de apel stabilește că, deși în partea descriptivă s-a specificat că „*(...) răspunsul Penitenciarului nr. 13 mun. Chișinău din 02.01.2020 nr. 7/z-2463/19, nu este amplu pentru a determina condițiile de detenție (...)*”, dispozitivul deciziei nu conține o menținune în acest sens, or, acest fapt permite instanței de recurs de a conchide că cererea de apel în respectiva latură, nu a fost soluționată.

În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „*(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare*

a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.” (cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Mai mult, Colegiul penal lărgit subliniază obligația instanței de a motiva hotărârea, care face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*cauza Suominen vs. Finlandei din 2003, cauza Kuznetsov și alții vs. Rusiei din 2007*).

De asemenea, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel urma să soluționeze în baza materialelor anexate la dosar, încălcarea condițiilor de detenție invocate de inculpat, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care afectează drepturile garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens, legiuitorul a indicat o procedură clară în prevederile art. 473²-473⁴ Cod de procedură penală, introdusă prin Legea nr.272 din 29.11.2018, în vigoare 01.01.2019, or, conform prevederile art. 473² Cod de procedură penală, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Pentru examinarea plângerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 10 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de condamnat sau prevenit în plângere, cu menționarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condițiilor de detenție contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului și a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatului sau, după caz, prevenitului care a depus plângerea de către reprezentantul administrației instituției penitenciare.

Conform prevederilor art. 473⁴ Cod de procedură penală, la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu.

De asemenea, instanța ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum și de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condițiile contestate.

În urma celor menționate mai sus, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel nu s-a conformat prescripțiilor art. 473³ Cod de procedură penală, de vreme ce din materialele cauzei se atestă cu certitudine că, la examinarea cererii inculpatului privind constatarea condițiilor precare de detenție, instanța de apel nu a solicitat instituției penitenciare prezentarea unui raport care să cuprindă un răspuns la pretențiile invocate de inculpat, or, în lipsa acestuia, instanța nu poate să se pronunțe referitor la condițiile de detenție a inculpatului.

La fel, instanța de recurs ordinar remarcă că, pentru a constata încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție garantate de legislație, nu sunt suficiente doar rapoartele instituțiilor internaționale sau cererile prin care inculpatul declara greva foamei și fișele medicale la inițierea/declararea/continuare și renunțarea la greva foamei, de vreme ce inculpatul nu a înaintat o plângere referitoare la condițiile de detenție, iar motivul declarării grevelor era dezacordul cu sentința de condamnare, or, în acest sens ar dispărea sarcina probațiunii procesului penal, care în acest caz îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit subliniază că, justiția nu doar trebuie făcută, trebuie să se și vadă că s-a făcut justiție (*principiile de la Bangalore privind conduita judiciară*), astfel pentru a respecta dreptul la un proces echitabil și garanțiile acestuia, instanța de recurs casează parțial decizia în partea aplicării prevederilor alin. (5) al art. 385 din Codul de procedură penală și dispune rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit susține că, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, totodată să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) și 473²-473⁴ Cod de procedură penală, să verifice și să aprecieze profund probele administrate în acest sens, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii și să indice cu suficientă claritate calculul ce urmează să-l efectueze pentru a pronunța o hotărâre legală și întemeiată în această parte, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2020, în partea nesoluționării chestiunii prevăzute la alin. (5) al art. 385 din Codul de procedură penală și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Pronunțată integral la *25 martie 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Boico

Nadejda Toma